

der er i det hele taget ingen oplysninger, der tyder på, at homoseksualitet frembyder noget problem i Grønland. Der er med andre ord ingen aktuel trang til at indføre borgerlig straffelovs bestemmelser om disse forhold. Det vil imidlertid være uheldigt, om der skabes et ly i Grønland for udøvelse af sådanne handlinger, som er strafbare i den øvrige del af riget, og af hensyn til retsenheden foreslås derfor tilsvarende bestemmelser indsat i kriminalloven. Hensynet til grønlandsk retsopfattelse ses ikke at tale herimod.

Man har dog ikke fundet anledning til at stille forslag om en til straffelovens § 230 svarende bestemmelse, idet kriminallovens § 44, stk. 1, formentlig må antages at yde tilstrækkeligt værn i denne henseende. Da den forannævnte bestemmelse i straffelovens § 225, stk. 4, er begrundet i særlige forhold i enkelte større byer og må ses i sammenhæng med reglen i straffelovens § 230, har man ej heller fundet anledning til at stille forslag om en hertil svarende bestemmelse i kriminalloven.

Til nr. 6.

De foreslåede ændringer af kriminallovens § 55 tilsigter at bringe kriminallovens bestemmelser om tilskyndelse til prostitution m. v. på linje med borgerlig straffelovs regler herom. Ved lov nr. 163 af 31. maj 1961 er der foretaget ændringer i straffelovens §§ 228 og 229, der medfører en skærpelse af strafansvaret for dem, der på forskellig måde understøtter prostitutionen. Herefter straffes ikke blot den, der for vindings skyld forleder nogen til kønslig usædelighed med andre, men også den, der forleder nogen til at søge fortjeneste ved kønslig usædelighed med andre, selv om det ikke sker for vindings skyld. Endvidere er aldersgrænsen for de unge personer, som det er strafbart at tilskynde til at søge erhverv ved kønslig usædelighed, forhøjet fra 18 til 21 år. Straffeloven fastsætter endvidere ikke blot straf for den, der for vindings skyld fremmer kønslig usædelighed ved at optræde som mellemmand, men også for den, der i oftere gentagne tilfælde optræder som sådan. Endelig fastsætter loven nu straf for den, der udlejer værelse i hotel eller gæstgiveri til erhvervsmæssig utugt.

Disse bestemmelser er begrundet i ønsket om at søge at komme prostitutionen til livs ved at ramme dens bagmænd, og bestemmelserne synes på flere punkter at være i overensstemmelse med grønlandsk retsopfattelse. I tidligere grønlandsk retspraksis har det således været anset for kriminelt mod betaling at stille husrum til rådighed for utugt, og kriminalloven kriminaliserer da også det forhold, at en person for vindings skyld medvirker til fremme af

kønslig usædelighed, selv om det ikke sker erhvervsmæssigt. Forslagets bestemmelse om værelseudleje i hotel eller gæstgiveri til erhvervsmæssig utugt må betragtes som et supplement til reglen i § 55, stk. 2, 2. led, der kriminaliserer udnyttelse af en andens erhverv ved kønslig usædelighed, idet den tilsvarende regel i straffelovens § 229, stk. 1, efter dansk strafferetlig opfattelse ikke omfatter udlejning af hotelværelser til erhvervsmæssig utugt, medmindre der tages ublu leje.

Straffelovrådet har henledt opmærksomheden på, at der ikke i kriminalloven findes en bestemmelse svarende til borgerlig straffelovs § 229, stk. 3, om alfonseri. Af hensyn til det ønskelige i, at der i denne henseende er overensstemmelse mellem straffeloven og kriminalloven, og da der kan vise sig et praktisk behov for en bestemmelse om alfonseri også i sidstnævnte lov, har rådet foreslået den i forslagens § 55, stk. 5, omhandlede bestemmelse optaget i loven. Justitsministeriet har i denne forbindelse henstillet denne bestemmelse suppleret med en til borgerlig straffelov § 229, sidste stk., svarende regel om, at alfonseribestemmelsen ikke finder anvendelse på mandspersoner under 18 år, over for hvem kvinden har underholdspligt.

Til nr. 7.

Reglen i kriminallovens § 64, stk. 1, svarer til borgerlig straffelovs § 254, dog at aldersgrænsen i kriminalloven er fastsat til 10 år, medens den i straffeloven er 15 år. Når denne grænse er lavere i kriminalloven skyldes det, at grønlandsk ret (ministerielt regulativ af 24. marts 1934 angående begrænsning i børns brug af skydevåben) bestemmer, at børn under 10 år ikke må være i besiddelse af skydevåben, medmindre de er under opsyn af voksne. Den lavere aldersgrænse må antages at være begrundet i, at det flere steder i Grønland har været almindeligt, at drenge i 10-11-års alderen deltager i jagt. Grønlands landsråd har imidlertid på sin samling i 1962 vedtaget et forslag om, at aldersgrænsen hæves fra 10 til 12 år, idet det under forhandlingerne bl. a. blev anført, at selv om der stadig er mange, der ønsker at oplære deres børn til fangst så tidligt som muligt, må sikkerhedshensyn føre til, at børn ikke får adgang til skydevåben før det fyldte 12. år.

Til nr. 8.

Kriminallovens § 80 gør ligesom tidligere borgerlig straffelovs § 293, stk. 1, brugstyveriets strafbarhed afhængig af, at der er forvoldt ejeren tab eller væsentlig ulempe. Ved de i 1961 foretagne ændringer i straffeloven er denne betingelse bort-